

лъкаря, юдили е врѣме за това, дали организмът имъ функционира правилно, и ако лъкарът имъ разрѣши, не-ка влѣзатъ въ широкия путь на живота, дѣто се живѣе безъ религия. „Свободни сте“, трѣбва да каже той, ще ви подпише свидѣтелство да бѫдете свободни. Църквата за сега е една болница, а свещеницитѣ и проповедниците сѫ прислужницитѣ и лъкаритѣ. Сега на нѣкои отъ васъ прѣстои да излѣзатъ отъ болницата. И азъ съмъ на вратата ѹ. Макаръ и да съмъ незванъ отъ никого пропо-вѣдникъ, пророкъ безъ портфейлъ, ще ви запитамъ: „Приятенъ ли бѣше животътъ ви въ болницата, научихте ли си урока тамъ?“ Ще кажете: „Охъ, съсипаха ни тѣзи инжекции!“ Лъкарътъ казва: „Човѣкъ, който не живѣе въ Бога, ще опитва нашитѣ губерки и ще живѣе въ бол-ницата!“ Азъ казвамъ: „Не нося никакви губерки, ножо-ве, никаква аптека нѣмамъ, торба не нося, но дишайте чистъ въздухъ, гледайте нагорѣ, не ходете въ тѣмнината, нека слѣнцето да ви огрѣе, за да не влѣзете пакъ въ болницата. А влѣзете ли отново въ болницата, опасно е вече, защото положението се осложнява. Докторътъ пакъ ще се яви, ще употреби всички научни срѣдства, ще гле-да, какъ температурата постоянно се повишава, и вече болниятъ ще фалира и ще го изнесатъ отъ болницата. При такава висока температура нѣма животъ, а ще го внесатъ въ аутопсиянната стая, ще му разтворятъ мо-зъка, стомаха, червата и ще видятъ, по какви причини сѫ го уволнили. Христосъ казва, че може да се живѣе и безъ термометри. Не се смущавайте отъ това, кое е по-лезно въ живота и кое не — всичко е полезно, но да прѣстанемъ да мислимъ, че животътъ е само въ болни-цата. Болница, църква, концертна зала, училище, това сѫ нѣща прѣходни, а животътъ подразбира нѣщо много по-сериозно въ себе си. Въ истинския животъ не трѣбва да има никакво смущение, а постоянна работа.

Съ три думи ще ви опрѣдѣла това, което Христосъ казва: мѫчене, трудъ и работа. Нѣкой ученикъ казва: „Много се мѫчихъ, докато влѣзохъ въ гимназията, много се трудихъ, докато я свѣрша!“ Като се помѫчите и потруди-дите, иде работата — това е учението, което сега ви проповѣдвамъ. На тѣзи, които се мѫчиха, казвамъ да не се мѫчатъ по-вече, а да се трудятъ. На тѣзи, които сѫ